

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

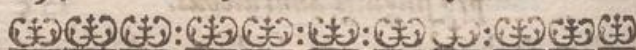
Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 12. De modo se occupandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

November.

DIES XII.

De Modo se Occupandi.

I.

Non satis est, otium fugere, seque occupare; sed oportet se bene occupare. Non satis est laborare, sed laboribus suis modum ponere oportet; ac proinde necessarium est, ut labor in principio suo ad rationis normam exigatur. Multi vitant otium, neque parum se occupant, semper in actione, semper in motu versantur; sed hoc est cupiditate, quæ eos ad motum animat, non verò est gratia, vel ratione oritur. Quantis laboribus ambitio quotidie non implicat hominem, qui eminere quocunque demum pretio cupit? ad quantas defatigationes subeundas avaritia non impellit mercatorem aliquem? quibus itineribus, quibus periculis eum non exponit? quantumcunque homo voluptati deditus, quietem amet, quantos tamen labores in se non suscipit, ut cupiditati suæ faciat satis? quantis difficultatibus voluptas sua ei non constat? omnes multum laborant, seque fatigant, & tandem, ut inquit Sapiens, *fateri coguntur: lassati sumus, sed, in via ini-*
qui-

sap. 5. v. 7.

quitatis. Si tantum laborarent ad salutem suam in tuto collocandam, quantum laborant ad satiandas cupiditates suas, sancti forent.

November.

II. Non sufficit, bene se occupare; sed oportet, se non nimium occupare. Non sufficit, occupationes esse bonas; sed modum insuper eis statuere debemus. Quantumvis enim in seipsis, & in principiis suis laudabiles sint; laudabiles tamen esse desinunt, ut primum sunt immoderatae. Non minus ferè inconveniens est, nimium agere, quàm nihil agere. Occupationes nimis magnæ, quantumlibet bonæ sint, spiritum dissipant, cor exsiccant, & homini libertatem, ac tempus furripiunt, quibus ei opus est ad impendendum se grandi illi salutis suæ negotio. An intueri absque commiseratione, quin & indignatione possumus homines, qui, cum animantur ad eligendum sibi tempus pro salute sua laborandi, prudenter se agere arbitrantur, ubi ad se purgandos afferunt, propter occupationes suas tempus sibi non suppetere: an ne gravioris momenti negotium ipsis incumbit, quàm negotium propriæ salutis? si dicere audent, tempus sibi non suppetere de salute sua cogitandi, an non id ipsum ipsis exprobrandum, cujus Martha à Christo

sto

November. sto arguebatur? sollicita es, & turbaris erga plurima: porro unum est necessarium, salutis nempe negotium.

Luc. 10.

**Lib. 2. de
Consid.**

1. Cor. 9.

III. Non modò non nimium laborandum, sed etiam non adeò laborandum aliorum gratiâ, ut nostri ipsorum obliviscamur: Visne, inquit S. Bernardus, exemplo S. Pauli omnibus omnia fieri? laudo charitatem tuam; sed hæc universalis esse debet: cur ergo te ipsum ab ea excludis? quid prodest homini, si mundum universum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur? Totus mundus te possidet; & tu te ipsum non possides. Nemo est præter te, qui laborum tuorum fructu non gaudeat; debitorem te esse credis sapientibus, & insipientibus, ut Apostolus ait, & tibi te ipsum negas? si is, qui deteriore partem eligit, maledictionem Dei meretur, quid de illo fiet, qui nihil sibi eligit? qui sibi nequam, cui bonus? est Sapiens animæ suæ Sapiens. Postquam omnia dedisti alijs, da saltem subinde te tibi ipsi, nec soli tibi esto inutilis.

Eccli. 14.

v. 5.

Eccli. 27.

v. 25.

Statue te occupare; sed bene occupare, & salutem tuam constituere præcipuam tuam occupationem.

Si Sapiens fueris, tibi met-ipsi eris.

Prov. 9. 12.

Trre

Vtere tu quoque te inter multos, aut novembet.
certè post multos. Bern.

DIES XIII.

De Fervore in Cultu Divino.

I.

NON solummodò Deum amare, ei que
servire, sed eum ardentè amare, &
ei servire, obstricti sumus. Memoria
Beneficiorum, & utilitas nostra id à no-
bis exigunt. Memoria quidem beneficio-
rum; nam Christus nos amavit, nobisque
serviit cum fervore, nulli labori pepercit,
ubi agebatur de amoris sui ardore testando.
Quid enim hunc in finem à primo ad ulti-
mum vitæ suæ momentum non egit? ad
nihil aliud intendit animum, quàm, ut a-
moris sui vehementiam testatam nobis fa-
ceret. Omnes labores suos non nisi nobis
impendit, nihil egit, nihil locutus est, ni-
hil oravit, nihil laboravit, nisi nostri cau-
sâ. Quid non passus est, ut insignem suum
in nos amoris affectû declararet? saluti no-
stræ, bona, quietem, voluptatem, gloriam,
vitam denique suam consecravit. Com-
parare eam nobis poterat minimis impen-
sis; unica sanguinis gutta; lacryma unica
suf-